

Mια σειρά λόγοι υπαγορεύουν την πιεστική ανάγκη ένταξης των αρχαιολογικών χώρων στη λειτουργία και το ρυθμό ζωής της σύγχρονης πόλης:

- * Η πυκνότητα του ιστορικού κέντρου της Θεσσαλονίκης και η απουσία δημόσιων ανοικτών χώρων. Οι αρχαιολογικοί χώροι μπορούν να καλύψουν αυτή την απουσία, ως δημόσιοι ανοικτοί χώροι, εμπλουτισμένοι με το αισθητικό και πολιτιστικό πλεονέκτημα της "Ιστορικής μνήμης", εφόσον ενταχθούν στην καθημερινότητα της πόλης.
- * Η "διεκδίκηση ταυτότητας" για την πόλη, η μορφοποίηση ενός συγκεκριμένου πολιτιστικού προφίλ, συγκριτικά με την υπόλοιπη χώρα και την Αθήνα. Η συγκρότηση της αστικής εικόνας με την αξιοποίηση του μνημειακού αποθέματος, ικανή να της προσδώσει αισθητική - τουριστική - πολιτιστική δυναμική τόσο προς το εξωτερικό όσο και προς το εξωτερικό της χώρας. Το συγκριτικό πολιτιστικό πλεονέκτημα της Θεσσαλονίκης μπορεί να βασιστεί στη μακραίωνη και πολυπολιτισμική ιστορική της συνέχεια.
- * Η αναβάθμιση της εικόνας της πόλης (πραγματικής και συμβολικής) στην εκτίμηση των ίδιων των πολιτών της.

5.1 αναγκαιότητα ένταξης στην πόλη

Η πυκνότητα του ιστορικού κέντρου της Θεσσαλονίκης

Το ιστορικό κέντρο της Θεσσαλονίκης χαρακτηρίζεται από έντονη πυκνότητα. Αποτελεί κέντρο ζωντανό με έντονη την παρουσία της κατοικίας σε όλη του την έκταση.

Παρατηρώντας το χάρτη του ιστορικού κέντρου, τη σχέση κτισμένου - άκτιστου, παρατηρούμε ότι τα κενά του αστικού ιστού εντοπίζονται στα σημεία των μνημείων και των αρχαιολογικών χώρων. Η μόνη δυνατότητα για να "αναπνεύσει" το κέντρο της Θεσσαλονίκης από την οικιστική πυκνότητα είναι η αξιοποίηση των αρχαιολογικών χώρων και η ένταξή τους σε ένα σύστημα δημόσιων ανοικτών χώρων.

Η συγκρότηση συγκεκριμένης πολιτισμικής ταυτότητας: Η ανάδειξη του πολυπολιτισμικού παρελθόντος της, στην πορεία αναζήτησης ενός πολυπολιτισμικού μέλλοντος.

Σήμερα σε εποχές παγκοσμιοποίησης, η έννοια της ιδιατερότητας και της τοπικής ταυτότητας αποτελεί πολύτιμο συστατικό για την εικόνα της πόλης κυρίως προς τα έξω. Η συγκρότηση της ιδιαίτερης ταυτότητας της πόλης της Θεσσαλονίκης έχει να βασιστεί στο πολυπολιτισμικό της παρελθόν, στην ανάδειξη των πολητών και διαφορετικών της ιστορικών στρωμάτων που διαθέτει.

Η αναβάθμιση της εικόνας της πόλης (πραγματικής και συμβολικής) στην εκτίμηση των ίδιων των πολιτών της.

Διεκδικώντας τα τελευταία επτά χρόνια την επιτυχία του στοιχήματος των Ολυμπιακών Αγώνων, η Αθήνα έθεσε επιπλέον και το στοίχημα του επαναπροσδιορισμού της συμβολικής και "συναισθηματικής" της υπόστασης ως πόλη, στα μάτια των ίδιων των πολιτών της. Συνεχώς ενοχοποιημένη και κατηγορούμενη ως πόλη χαοτική, άμορφη, άσχημη, δυσήπειτουργική, μπήκε με αυτό τα μειονεκτήματα στο μεγάλο ρίσκο της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων χωρίς πολλές ελπίδες, κατά τα κοινώς πλεγόμενα στο εσωτερικό και εξωτερικό της χώρας.

Εάν κάτι σημαντικό κέρδισε η Αθήνα μετά την πανθομολογούμενη επιτυχία της διοργάνωσης δεν είναι τόσο οι υποδομές και τα έργα, όσο η αναβάπτιση της εικόνας της πόλης στην εκτίμηση των κατοίκων της. Οι πολίτες της Αθήνας μπήκαν στο παιχνίδι της διοργάνωσης, "εξαγνίζοντας" και οι ίδιοι την άποψη για την πόλη τους. Η χαοτική και "άσχημη" πόλη έδειξε το άλλο της πρόσωπο, πρωτίστως στους ίδιους. Οι πολίτες ξαναβίωσαν τα μνημεία, τα ξαναεπισκέφτηκαν, τα περπάτησαν ως "νέοι επισκέπτες", αποφορτίστηκαν από την καθημερινότητα και έγιναν περιηγητές στην ίδια τους την πόλη ανακαλύπτοντάς την εκ' νέου.

Σίγουρα η διοργάνωση ενός γεγονότος τέτοιας εμβέλειας - το πιο ευρέως αποδεκτό παγκόσμιο γεγονός - το παγκόσμιο άνοιγμα της πόλης και η προσέλευση τόσων ξένων επισκεπτών ήταν η μεγάλη κινητήρια δύναμη.

Το πείραμα της Αθήνας όμως με τη συμμετοχή των πολιτών της, δείχνει πως όταν υπάρχουν σαφείς στόχοι και πολιτική βούληση για την αναβάθμιση της αστικής εικόνας, τα πράγματα μπορούν να επιτύχουν πιθανά και χωρίς μεγάλα γεγονότα.

Η Θεσσαλονίκη διαθέτει ένα σαφές πλεονέκτημα: δεν έχει ποτέ εκπέσει η εικόνα της στα μάτια των κατοίκων και επισκεπτών της, υπόρεξε πάντα η "αγαπημένη πόλη"! Κατά ένα τρόπο μυστηριακό θα έλεγε κανείς, καλλιέργησε πεισματικά μια ιδεώδη θέση στην καρδιά των πολιτών της, σε βάρος μιας πραγματικότητας που συχνά συνηγορεί προς το αντίθετο!